

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/110/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610204262
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5610204262.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu N. Š., R.. X. X. XXXX, D. Q. K. Č.. D. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Ľubošom Rackom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Námestie osloboditeľov 23, proti žalovanému S. J., R.. XX. X. XXXX, D. Q. K., A. P. XXX/XX, právne zastúpenému JUDr. Martinom Cibuľom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, M. Pišúta 936/16, o náhradu škody vo výške 851,29 eura, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 851,29 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 322,06 eura, ktoré je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť advokátovi žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Štátu sa náhrada trov konania proti žalovanému n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24. 5. 2010, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata 735,91 eura, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31. 5. 2008 približne o 01.00 hod. došlo k trestnému činu v disco bare Route 66 na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši, pri ktorom ho žalovaný udrel pravou otvorenou rukou na ľavé ucho, následne päťou pravej ruky do nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov a prederavenie ušného bubienka vľavo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a obmedzenie obvyklého spôsobu života v trvaní 21 dní. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 10. 2009, sp. zn. 1T/36/2008, bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 363 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Svojím konaním mu žalovaný spôsobil škodu na zdraví a finančnú škodu, nakoľko pre realizáciu svojich práv sa dal v trestnom konaní zastúpiť splnomocnencom. Podľa lekárskeho posudku K.. S. H. zo dňa 1. 4. 2010 boli vytrpené bolesti obodované na 55 bodov, čo v peňažnom vyjadrení predstavuje 735,91 eura.

Uznesením zo dňa 6. 10. 2010 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 851,29 eura a nahradiť trovy konania.

V písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 13. 9. 2010, žalovaný uviedol, že žalobcovi žiadne zranenie nespôsobil, nakoľko tam vôbec nebol, ani ho nepozná. V Liptovskom Mikuláši má aspoň dvoch dvojníkov.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že v trestnom konaní bol znalecký posudok vyhotovený bez posunu kostí nosa. Výšku škody vyčíslili podľa posudku K.. H.. Uplatnená škoda z titulu trov na strane žalobcu z dôvodu zastupovania splnomocneným zástupcom v trestnom konaní vznikla vo výške výdavkov, ktoré by žalobcovi neboli vznikli, ak by ho žalovaný nebol zbil. K uvedenej škode došlo jej uhradením, a to vo výške 33,19 eura pri prevzatí zálohy ku dňu udelenia poverenia na zastupovanie v trestnom konaní, t. j. 12. 11. 2008 a dňa 6. 10. 2010 vo výške 82,19 eura. V záverečnom prednese navrhol podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko v znaleckom posudku bolo ohodnotené zranenie žalobcu.

Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že v trestnom konaní bol zabezpečený posudok K.. Q., kde boli zranenia ohodnotené na 35 bodov, pričom posudok K.. H., ktorý nemá náležitosti lekárskeho posudku, je bodovo vyšší. Navrhol žalobu zamietnuť. V záverečnom prednese uviedol, že žalobca si do preštudovania spisu neuplatnil nárok na náhradu škody, preto mu právo na náhradu škody zaniklo. O nároku na trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní mal rozhodnúť v zmysle § 557 a § 558 ods. 1 Tr. poriadku prvostupňový senát súdu, ktorý rozhodoval v trestnej veci.

Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že si podal žalobu z dôvodu, že doposiaľ má následky, zle sa mu dýcha, predtým mal problémy s uchom. K zraneniu došlo na zábave v Route 66, mohlo to byť 30. 5. 2008, kde ho vtedy ešte neznámy človek napadol, dal mu facku na oko, následne ho udrel päťou do nosa. Touto osobou bol žalovaný. Pri uvedenom skutku utrpel prederavenie ušného bubienka a zlomeninu nosa. Znalecký posudok v rámci trestného konania robil súdny znalec bez toho, aby ho videl. K.. H. ho videl a vyšetril. Zranenie si u K.. H. liečil ambulantne. Problémy má doposiaľ. K posunu kostí došlo. So žalovaným sa pred podaním žaloby nepokúšal mimosúdne dohodnúť. Právneho zástupcu na zastupovanie v trestnom konaní splnomocnil preto, že nepozná právo. Zaplatil mu 1000 Sk ako zálohu, potom mu doplatil 82,19 eura. U odborníka bol zhruba na 5 kontrolách. Práceschopný v súvislosti s úrazom nebol, nakoľko v tom čase bol študent.

Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že v Route 66 nebol. Skutok nespáchal, bol vtedy doma. Nesúhlasil s výškou uplatnenej škody. Je nezamestnaný, poberá sociálne dávky. Má 1 vyživovaciu povinnosť. Majetok nevlastní.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lekárske hodnotením bolestného vypracovaným K.. S. H., príjmovými pokladničnými dokladmi, vystavenými právnym zástupcom žalobcu, listinnými dôkazmi preukazujúcimi pomery žalovaného, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/36/2008 a znaleckým posudkom K.. K. V. č. 30/2012, zistiť nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1T/36/2008-142, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 5. 2010, č. k. 3To/171/2009-151, bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 363 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. Tr. zákona pre skutok, že dňa 31. 5. 2008 v čase približne o 01.00 hod. v disco bare Route 66 na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši udrel pravou - otvorenou rukou na ľavé ucho N. Š., následne ho udrel päťou pravej ruky do nosa, čím mu spôsobil zranenia - zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov a prederavenie ušného bubienka vľavo, ktoré si u poškodeného vyžiadali dobu liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 21 dní, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. V prípravnom konaní si žalobca náhradu škody za spôsobené zranenia neuplatnil. Znalec K.. T. Q. v znaleckom posudku číslo ZP-51/2008, zo dňa 10. 7. 2008, uviedol, že žalobcovi boli spôsobené zranenia: zlomenina nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov, prederavenie ušného bubienka vľavo, ethylický stav. Podľa znaleckého posudku doba práceneschopnosti a liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného predstavuje 3 týždne. Znalec ohodnotil bolestné na 35 bodov. Žalobca dňa 12. 11. 2008 udelil S.. L. W. plnomocenstvo na jeho zastupovanie ako poškodeného v trestnom konaní. Splnomocnený zástupca poškodeného - žalobcu sa zúčastnil na hlavnom pojednávaní dňa 19. 10. 2008 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš.

Z príjmových pokladničných dokladov, vystavených právnym zástupcom žalobcu, mal súd preukázanú úhradu sumy vo výške 1000 Sk žalobcom právnemu zástupcovi ako zálohu na právne služby a úhradu sumy vo výške 82,19 eura dňa 6. 10. 2010 ako doplatok za právne služby.

K.. S. H. v lekárskom ohodnotení zo dňa 1. 4. 2010 ohodnotil bolestné žalobcu, ktoré bolo spôsobené konaním žalovaného, na 55 bodov, pričom zranenia, ktoré utrpel žalobca, špecifikoval ako: zlomenina nosovej kosti s posunom, prederavenie bubienka bez druhotnej infekcie a bez zlomeniny lebečných kostí.

Znalec K.. K. V. v znaleckom posudku č. 30/2012 zo dňa 12. 11. 2012 uviedol, že žalobca utrpel konaním žalovaného zlomeninu nosových kostí s ich posunom doľava, prederavenie blanky bubienka ľavého ucha v centrálnej oblasti lokalizované na rozhraní dolných kvadrantov a krvné podliatiny pod dolnými viečkami obojstranne. Mechanizmom vzniku zlomeniny nosa bol jeden úder rukou smerovaný priamo do vonkajšej oblasti nosa, ktorý mal za následok vznik poranenia - zlomeniny nosových kostí s akútnym krvácaním z nosovej dutiny. Úder bol vykonávaný stredne silnou intenzitou. Najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku poranenia ľavého ucha žalobcu sa javí jeho vznik nepriamym úrazovým mechanizmom, a to kinetickou energiou zvýšeného vztľaku vo vonkajšom zvukovode ucha spôsobeným tzv. „pokloповým mechanizmom“ pevného predmetu naliehajúceho na vonkajšiu oblasť ľavej ušnice. Zraňujúcim predmetom mohol byť jeden úder rukou (otvorenou dlaňou) smerovaný do oblasti ľavej ušnice poškodeného. Úder bol vykonaný stredne silnou intenzitou. Je vysoko pravdepodobné, že poranenia mohli byť žalobcovi spôsobené spôsobom, aký uviedol vo svojej výpovedi, a to že bol najskôr udretý pravou otvorenou rukou žalovaného do oblasti ľavého ucha a následne bol udretý päťou pravej ruky do nosa. Zranenia, ktoré utrpel žalobca, znalec ohodnotil na 55 bodov, a to zlomeninu nosových kostí s posunom doľava na 40 bodov a prederavenie blanky bubienka bez druhotnej infekcie a zlomeniny lebečných kostí na 15 bodov. Podľa znaleckého posudku, z röntgenologickej dokumentácie lebky, ktorá bola žalobcovi vykonaná, sa nedá určiť, či sa jedná o zlomeninu nosových kostí s posunom alebo bez, nakoľko RTG snímky neboli zamerané priamo len na nos, ale na celú lebku a nosové kosti nie sú dobre viditeľné. Zlomenina nosových kostí s posunom do ľavej strany bola stanovená K.. H. najmä na základe klinického ORL vyšetrenia žalobcu s viditeľným opuchom a posunom nosových kostí, čo aj lekár uviedol do lekárskej správy zo dňa 2. 6. 2008.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 186/2008 Z. z. o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2008, výška náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod v roku 2008 predstavuje 402,92 Sk.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta Občianskeho súdneho poriadku, ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané splnenie všetkých atribútov zodpovednostného vzťahu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, ktorými sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný sa dopustil konania, ktoré je v rozpore s objektívnym právom - trestného činu, za spáchanie ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 1T/36/2008-142 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 5. 2010, č. k. 3To/171/2009-151. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že skutok nespáchal, súd bol, v zmysle § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, viazaný rozhodnutím súdu o spáchaní trestného činu, ako aj o jeho páchatelovi. Preto sa súd obranou žalovaného v uvedenom smere nezaoberal. Súd mal taktiež preukázaný vznik škody (ujmy) na zdraví u žalobcu, ako aj vznik majetkovej ujmy na strane žalobcu objektívne vyjadriteľnej peniazmi, ku ktorej došlo vynaložením finančných prostriedkov na trovy jeho právneho zástupcu, ktorý ho ako splnomocnenec v trestnom konaní zastupoval. Súd mal preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody na strane žalobcu, keďže vznik škody na zdraví a majetku žalobcu bol bezprostredným následkom protiprávneho konania žalovaného, nakoľko nebyť protiprávneho konania žalovaného, ku škode na strane žalobcu by nedošlo. Občianskoprávna úprava zodpovednosti za škodu vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný sa dopustil svojho protiprávneho konania formou úmyselného zavinenia (čo bolo konštatované aj v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 1T/36/2008-142). Vzhľadom na splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, súd priznal žalobcovi právo na náhradu škody v celkovej výške 851,29 eura, pozostávajúcej zo škody na zdraví vo výške 735,91 eura a majetkovej škody vo výške 115,38 eura. Náhrada škody na zdraví predstavuje odškodnenie žalobcu za vytrpenú bolesť, ktorá bola ohodnotená v znaleckom posudku vypracovanom znalcom K.. K. V.. V znaleckom posudku bolo znalcom potvrdené, že mechanizmus vzniku zranení, ktoré utrpel žalobca, zodpovedal spôsobu konania, ktoré bolo žalobcom popísané v jeho výpovedi. Znaleckým posudkom bola bolesť, vytrpená žalobcom v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, ohodnotená na 55 bobov. Pokiaľ aj pred vykonaním znaleckého dokazovania bolo sporné, či žalobca utrpel zlomeninu nosových kostí s

posunom alebo bez posunu kostí, znalec jednoznačne uviedol, že žalobca utrpel zlomeninu nosových kostí s ich posunom doľava, vychádzajúc zo stanovenej diagnózy K.. H., na základe klinického vyšetrenia žalobcu. Pokiaľ aj poukazoval znalec v znaleckom posudku na to, že z röntgenologickej dokumentácie lebky nebolo možné určiť, či sa jednalo o zlomeninu nosových kostí s alebo bez posunu, nakoľko bola zameraná na celú lebku, zlomenina nosových kostí s posunom bola jednoznačne diagnostikovaná K.. H. pri prvotných vyšetreniach žalobcu a na základe uvedeného aj znalcom v znaleckom posudku potvrdená. Súd preto priznal žalobcovi náhradu škody na zdraví vo výške 735,91 eura, keďže vytrpená bolesť bola ohodnotená na 55 bodov, čo pri hodnote jedného bodu, uvedenej v oznámení Ministerstva zdravotníctva SR č. 186/2008 Z. z. pre rok 2008, ktorá bola 409,92 Sk, t. j. 13,37 eura za bod, činí 735,35 eura (55 x 13,37 eura), po zaokrúhlení 736 eur. Nakoľko žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví vo výške 735,91 eura, súd mu priznal len uvedenú sumu, nakoľko nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku. Taktiež súd priznal žalobcovi náhradu majetkovej škody vo výške 115,38 eura, vzniknutej z dôvodu zaplata odmeny právneho zástupcovi žalobcu, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní ako jeho splnomocnenec. Pokiaľ aj poukazoval právny zástupca žalovaného na to, že, podľa § 557 a 558 Tr. poriadku, mal o uvedenom nároku rozhodnúť súd v trestnom konaní, súd dôvodnosť uvedenej právnej argumentácie preukázanú nemal. Podľa ustálenej judikatúry, náklady vzniknuté pri uplatnení nároku v trestnom konaní sú majetkovou ujmu, ktorá žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Je nepochybné, že, v zmysle § 557 Tr. poriadku, má poškodený voči odsúdenému právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní, vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca, o ktorých sa rozhoduje v trestnom konaní v prípade, ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody a podľa okolností aj v prípade, že nárok na náhradu škody mu priznaný nebol. Žalobca si však uplatnil žalovaný nárok v časti zaplatených trov právneho zastúpenia ako náhradu škody, to znamená majetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného pri uplatnení jeho práva v trestnom konaní. Preto bol súd oprávnený rozhodnúť o nároku žalobcu, uplatneného právnym dôvodom náhrady škody, nakoľko náklady vynaložené v súvislosti s úhradou odmeny jeho právneho zástupcu, ktorý ho ako splnomocnenec zastupoval v trestnom konaní, predstavujú jeho majetkovú ujmu. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému aj povinnosť na náhradu škody vo výške odmeny vyplatené žalobcom jeho právnomu zástupcovi za zastupovanie v trestnom konaní v celkovej výške 115,38 eura, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov za 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2008 (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 12. 11. 2008) vo výške 48,63 eura, za 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2009 (účasť na hlavnom pojednávaní dňa 19. 10. 2009) vo výške 53,49 eura (§ 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, c/ citovanej vyhlášky) a režijný paušál k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2008 vo výške 6,31 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2009 vo výške 6,95 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Vynaloženie uvedených nákladov žalobcom mal súd preukázané z predložených príjmových dokladov. Súd nemal preukázanú dôvodnosť právnej argumentácie právneho zástupcu žalovaného, že v dôsledku neuplatnenia si práva na náhradu škody v trestnom konaní právo žalobcu na náhradu škody zaniklo. Uvedená právna argumentácia nemá oporu v žiadnom zo zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú zodpovednosť za škodu a právo na náhradu škody. Vzhľadom na pomery žalovaného, mu súd uložil zaplatiť žalobcovi priznanú sumu v dlhšej ako zákonnej lehote, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Nakoľko v konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Súd preto priznal žalobcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 322,06 eura, pozostávajúcich z tarifnej odmeny za 4 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, účasť na súdnych pojednávaniach dňa 6. 10. 2010 a 13. 2. 2013 po

51,45 eura (§ 14 ods. 1 písm. a, b, c/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), tarifnej odmeny vo výške 1-ice z tarifnej odmeny, t. j. vo výške 25,73 eura, za podanie odvolania proti uzneseniu o povinnosti zložiť preddavok na znalečné zo dňa 15. 3. 2011 (§ 14 ods. 3 písm. b/ v spojení s § 10 os. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 3 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2010 po 7,21 eura, k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2011 vo výške 7,41 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2013 vo výške 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 268,38 eura, čo činí 53,68 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania k rukám advokáta žalobcu. Z rovnakého dôvodu, pre ktorý súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi priznanú sumu v dlhšej ako zákonnej lehote, mu aj na zaplatenie trov konania určil dlhšiu lehotu, a to 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Súd nepriznal štátu právo na náhradu trov konania, ktoré platil, spočívajúcich v zaplatenom znalečnom znalcovi K.. K. V. vo výške 199,20 eura, nakoľko, v súlade s citovaným zákonným ustanovením, by mu prislúchalo voči v konaní neúspešnému žalovanému. Žalovaný však spíňal podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.